

Într-un colț al cerului traversat de Calea Lactee
era o steluță care strălucea puternic.

În fiecare noapte se trezea și începea să își
răspândească lumina. Doar câțiva puteau să o vadă,
pentru că steluța niciodată nu se îndepărta de locul
confortabil de lângă mama ei.

În jurul ei, celelalte stele dansau cu licuricii, vâneau molii, gâdilau luna, ghidau călătorii și coborau pe bolta cerească atunci când cineva își puna o dorință.

Dar ea nu făcea nimic din toate astea. Rămânea tot timpul în același loc.

